

Kör kuyunun sırrı

Salih Sütçüođlu: “Barla Lâhikası’nda Binbaşı Asım Beyin bir mektubunda Hazret-i Ali’nin kuyuya üflemesi ile Mevlânâ’nın ney’i hakkında bir ilişki kuruluyor. Bu kısmı açıklar mısınız?”

BİNBAŞI ASIM BEYİN İMTİHANI

Binbaşı Asım Bey...

1877 yılında İzmit’te doğdu. Trablusgarp, Şam, Muğla ve Manisa`da görev yaptı. Ömrünün kırk yılı askerlikle geçti. Bediüzzaman sürgün olarak Burdur’a geldiğinde Burdur’da binbaşı idi. Üstadı, Şeyh Mehmet Efendi vesilesiyle tanıdı.

Bir tanıdı, pir tanıdı.

Evine gelenlere Risale okumaya başladı.

1935 yılında bir gece Şeyh Mehmet Efendi, Sadık Ermiş Hoca, Berber Mehmet Güler ve kendisi kendi evinde Risale okurken polis baskın yapıyor. Polisleri kapıda oyalayıp misafirlerini arka kapıdan savıyor. Ardından kapıyı açınca eve giren polisler birkaç nüsha Risale ile birlikte kendisini tutuklayarak Isparta Sorgu Hâkimliği’ne götürüyor.

1935 Yılı Nisan ayında Isparta’da sorgulanırken, doğru söylese Üstadına zarar gelecek, yalan söylese ahlâkına ve terbiyesine uygun düşmeyecek bir pozisyonda, “Ya Rab! Canımı al!” diyor. On dakika içinde vefat ediyor.

Öyle dehşetli günlerdir ki, cenazesini yıkayacak adam çıkmıyor. Cenazesini muhtereme eşi Nigâr Hanım yıkıyor. Cenaze namazını korkudan beş altı kişi kıldıktan sonra Isparta’nın Alâeddin Mezarlığı’na defnediliyor. Rahmetulahi aleyh.

BÜTÜN HAKİKATLER TOPLANMIŞ

Binbaşı Asım Bey Üstad’dan kendisine Risale geldikçe okur, Risale hakkında hissettiklerini kâğıda döker, gönderirdi. Söz konusu mektubu Telvihat-ı Tis’a hakkında yazmıştı. Mektupta yüksek bir heyecan kendisini gösteriyor.

Mektubun bir kısmı şöyledir:

“Sevgili Üstadım, ne diyeyim, müştakı olduğum bu risale-i şerife, bu sözler, bu hakikat, bu nur, bu fakire lütuf ve kerem-i İlâhî olarak ihsan buyuruldu. Haza min fadli Rabbî.

“Okumaya doyulmaz; okudukça hâsıl olan şevk ve lezzet hesaba gelmez. Hele Dokuzuncu Telvih, hülâsa ve icmal edilerek bütün hakikatler toplanmış. Temsilde hatâ olmasın, Hazret-i Mevlânâ'nın üfürdüğü neyden tuğyan ve feyezân eden, Hazret-i Ali'nin (kv) kuyuya söylediği esrar-ı hakikatten başka nedir? Farkı nerededir ki, o ney, o kuyuda hâsıl olan kamıştıdır...” 1

İMAM-I ALİ'DEN (RA) GELEN İLİM

Bilindiği gibi Peygamber Efendimiz (asm) Hazret-i Ali (kv) için “ilmin kapısı” diyor.

Hazret-i Peygamber'in (asm) Hazret-i Ali'ye (kv) nazar kıldığı ve önemli ilmî sırlar vererek bu sırları kimseye söylememesini tembihlediği bir gün, Hazret-i Ali (ra) kendisine verilen bu sırların izzetiyle, haşmetiyle ve azametiyle heyecanlanır, içi içine sığamaz hâle gelir. Evde gözüne uyku girmez. Hazret-i Fatma (ra) sordukça da bu yüksek sırları ifşa etmekten korkar.

İlmin haşmetinin verdiği manevî sarhoşlukla ve ilmin izzetinin ağırlığıyla geceleyin evden çıkar. Medine sokaklarında bir süre mecnun gibi yürür. Yürüdükçe içindeki ilim coşkusuyla kâinata haykırmak ister. Derken bir kör kuyuya rast gelir. Kuyuya eğilir ve bütün kuvvetiyle kuyuya haykırır.

“Ey Kuyu! Bu gün Hazret-i Peygamber (asm) bana şu şu sırları verdi.”

Tek tek sırları boş kuyuya sıralar.

AŞK-I İLÂHÎ VE RİSALE-İ NUR

Rivayet edilir ki, bu sırların kuyuya söylenmesinin ardından kör kuyu coşar, su ile dolar, su kabarır, kuyunun ağzından taşar. Suyun taşıdığı yerde kamışlar yaratılır. O kamışlardan biri Mevlânâ'ya ulaşır. Mevlânâ'nın kamışının İlâhî aşkla vecde gelip coşması ve aşk-ı hakikî ile dinleyenleri semaa kaldırması bu sırlar dolayısıyladır.

Yine rivayet edilir ki, Hazret-i Ali (ra) bu sırları ümmete açıklamak isteyince, Peygamber Efendimiz (asm) engel olur ve: “Âhir zamanda senin neslinden gelecek Zat bu sırları açıklayacak!” der.

Anlaşılıyor ki, Kur'ân'ın icazına ve hakaikına mazhar Risale-i Nurlar, Peygamber Efendimiz'den (asm) tevarüs eden ilimden başka bir şey değildir.

Dipnot:

1- Barla Lâhikası, s. 91.